

Z drugim pritožbenim razlogom se zatrjuje izkrivljanje dokazov, predloženih Splošnemu sodišču. Ti dokazi opisujejo dejansko izveden ukrep prestrukturiranja kapitala družbe EDF ter ne omogočajo opredelitve domnevne davčne oprostitve, ki jo je ugotovilo Splošno sodišče.

S tretjim pritožbenim razlogom se zatrjuje kršitev narave in obsega obveznosti skrbnega in nepristranskega nadzora, ki jih določa nedavna sodna praksa Sodišča, zlasti sodba Frucona Košice z dne 20. septembra 2007 (C-300/16 P), ki je poleg tega bila navedena v pisnih stališčih, podanih pred Splošnim sodiščem.

S četrtem pritožbenim razlogom se zatrjuje, da je Splošno sodišče kršilo obveznost obrazložitve, in sicer tako glede opredelitve zadevnega ukrepa kot tudi neobstoja razprave o trditvah pritožnice, ki temeljijo na sodbi Frucone Košice.

Nazadnje, s podredno podanim pritožbenim razlogom se zatrjuje nepravilna uporaba prava, in sicer ker je bila zatrjevana pomoč opredeljena za novo pomoč, medtem ko bi jo bilo treba opredeliti za obstoječo pomoč.

(¹) UL L 34, str. 152.

Pritožba, ki jo je 9. aprila 2018 vložila Italijanska republika zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 25. januarja 2018 v zadevi T-91/16, Italija/Komisija

(Zadeva C-247/18 P)

(2018/C 182/21)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Pritožnica: Italijanska republika (zastopnika: G. Palmieri, agentka, P. Gentili, avvocato dello Stato)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlog

— Italijanska republika Sodišču predlaga, naj v skladu s členoma 56 in 58 Statuta Sodišča razveljavi sodbo z dne 25. januarja 2018, ki je bila vročena 29. januarja 2018, in ki jo je Splošno sodišče Evropske unije izdalo v zadevi T-91/16, katere predmet je razglasitev ničnosti odločbe Komisije C(2015)9413 z dne 17. decembra 2015, ki je bil vročen 18. decembra 2015, o znižanju zneska prispevka Evropskega socialnega sklada za operativni program za Sicilijo, ki spada v okvir podpore Skupnosti za strukturno pomoč Skupnosti italijanskim deželam, na katere se nanaša cilj št. 1 (POR za Sicilijo 2000-2006) ter naj zadnjenavedeno odločbo razglasi za nično.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Italijanska republika je pred Sodiščem vložila pritožbo zoper sodbo z dne 25. januarja 2018, zadeva T-91/16, s katero je Splošno sodišče Evropske unije zavrnilo tožbo Italije zoper **odločbo Komisije C(2015)9413 z dne 17. decembra 2015, ki je bil vročen 18. decembra 2015, o znižanju zneska prispevka Evropskega socialnega sklada za operativni program za Sicilijo, ki spada v okvir podpore Skupnosti za strukturno pomoč Skupnosti italijanskim deželam, na katere se nanaša cilj št. 1 (POR za Sicilijo 2000-2006)**

Prvi pritožbeni razlog: kršitev členov 39 Uredbe 1260/99 (¹); 4, 6 in 10 Uredbe št. 438/[2001] (²); 317 PDEU; ter načela dokaznega bremena.

Splošno sodišče ni ugotovilo, da iz dejanskega stanja, ki ga je ugotovilo, izhaja, da se je revizijski postopek, ki ga je leta 2008 ponovno uvedla Komisija, nanašal na iste stroške, ki so že bili – v letih 2005 in 2006 – predmet revizije, ki se je končala pozitivno, pri čemer ni prišlo do nastanka novih dejstev.

Drugi pritožbeni razlog: kršitev členov 39 Uredbe 1260/99; 100 Uredbe 1083/2006⁽³⁾; 145 Uredbe 1303/2013⁽⁴⁾; ter načel dobrega upravljanja, kontradiktornosti in zaupanja.

Splošno sodišče je menilo, da je upravičeno – ne da bi za to obstajal razlog – več kot sedemletno skupno trajanje postopka finančnega popravka, v času katerega je Komisija v bistvu delovala na način, da šestmesečni prekluzivni rok od zaslišanja za sprejetje dokončne odločbe začne teči v trenutku, ki ga je ona sama določila po prostem preudarku, s čimer je izničila njegovo prekluzivnost.

Tretji pritožbeni razlog: kršitev členov 39(2) in (3) Uredbe 1260/99 in člena 10 Uredbe 438/2001. Izkrivljanje dejstev.

Splošno sodišče je ugotovilo, da je stopnja napak, ki je bila ugotovljena v obravnavanem primeru bistveno drugačna za obdobja pred in po 31. decembrom 2006 in tudi glede na stroške, ki se nanašajo na „uskklajene“ projekte ali na druge projekte. Kljub temu pa je nezakonito štelo za ustrezen popravek, določen z ekstrapolacijo enotne stopnje napake v višini 32,65 % na vsa leta programiranja in na vse vrste projektov. S tem je Splošno sodišče kršilo načelo sorazmernosti finančnih popravkov ter reprezentativnosti vzorcev.

-
- ⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1260/1999 z dne 21. junija 1999 o splošnih določbah o Strukturnih skladih (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 14, zvezek 1, str. 31).
- ⁽²⁾ Uredba Komisije (ES) št. 438/2001 z dne 2. marca 2001 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 1260/1999 glede sistemov upravljanja in nadzora pomoči, dodeljene v okviru Strukturnih skladov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 14, zvezek 1, str. 132).
- ⁽³⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1083/2006 z dne 11. julija 2006 o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu in Kohezijskem skladu in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1260/1999 (UL 2006, L 210, str. 25).
- ⁽⁴⁾ Uredba (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o skupnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu, Evropskem kmetijskem skladu za razvoj podeželja in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo, o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 (UL 2013, L 347, str. 320).